

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2004862
van 11 april 2013

- Opposant:** **Mövenpick-Holding**
Luzernerstrasse 9
6330 Cham
Zwitserland
- Gemachtigde:** **Nederlandsch Octrooibureau**
J.W. Frisolaan 13
2517 JS 's-Gravenhage
Nederland
- Ingeroepen merk:** MARCHE (internationale inschrijving 863655)

tegen
- Verweerder:** **Stichting Mårshé**
Edisonstraat 23
4816 AR Breda
Nederland
- Gemachtigde:** **Merkenbureau Hendriks & Co. B.V.**
Postbus 379
1400 AJ Bussum
Nederland

- Betwiste merk:** **mårshé breda** (Benelux depot 1192395)

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 20 november 2009 heeft verweerder een Benelux depot van het gecombineerde woord-

/beeldmerk **màrshé breda** ingediend, ter onderscheiding van diensten in klasse 43. Dit depot is onder nummer 1192395 in behandeling genomen en gepubliceerd op 26 november 2009.

2. Op 28 januari 2010 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen dit depot. De oppositie is gebaseerd op de internationale inschrijving 863655 van het woordmerk MARCHE, ingediend op 17 augustus 2005 en ingeschreven in de Benelux op 21 december 2006 voor diensten in de klassen 39 en 43.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle diensten van het betwiste depot en is gebaseerd op alle diensten van het ingeroepen recht.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 1 februari 2010.

8. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 2 april 2010. Op 6 april 2010 heeft Merkenbureau Hendriks & Co. zich aangesteld als gemachtigde voor verweerder in deze oppositieprocedure. Het Benelux-Bureau voor de intellectuele eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 8 april 2010 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 8 juni 2010 voor het indienen van zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan. Tevens is opposant in kennis gesteld van de aanstelling van gemachtigde zijdens verweerder.

9. Op 20 mei 2010 heeft de opposant argumenten ingediend. Op 21 mei 2010 heeft het Bureau deze doorgestuurd naar verweerder en hem een termijn gesteld tot en met 21 juli 2010 om daarop te reageren.

10. Op 28 juni 2010 heeft verweerder gereageerd op de argumenten van opposant. Het Bureau heeft deze reactie op 2 juli 2010 doorgestuurd naar opposant.

11. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

12. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

13. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de overeenstemming of identiteit van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten van opposant

14. Opposant geeft aan dat het ingeroepen recht diverse betekenissen heeft in het Frans, maar geen daarvan is beschrijvend voor de betrokken diensten, zodat het merk minstens een normaal onderscheidend vermogen heeft.

15. Aangezien het wordelement van het betwiste teken een grotere impact heeft op de consument dan het beeldelement, en het bestanddeel BREDA als plaatsnaam beschrijvend is, dient volgens opposant de vergelijking te worden gemaakt met het bestanddeel "màrshé". Visueel vindt opposant dit element zeer sterk gelijken op het ingeroepen recht en auditief is het naar zijn mening identiek daaraan. Van enige begripsmatige gelijkenis is volgens opposant geen sprake, aangezien het ingeroepen recht diverse betekenissen heeft en het betwiste teken niet.

16. De diensten van het betwiste teken komen volgens opposant *expressis verbis* voor onder de diensten van het ingeroepen recht, zodat over de identiteit dan wel soortgelijkheid daarvan geen discussie kan bestaan.

17. Op grond van het bovenstaande concludeert opposant dat er sprake is van gevaar voor verwarring en verzoekt hij het Bureau de oppositie geheel toe te wijzen en de inschrijving van het betwiste teken te weigeren.

B. Reactie van verweerder

18. Verweerder merkt vooreerst op dat de oppositie niet ontvankelijk had moeten worden verklaard, aangezien opposant niet zijn volledige naam, inclusief rechtsvorm, heeft vermeld. Het uitvoeringsreglement (hierna: "UR") schrijft vermelding van de naam van opposant nochtans voor en volgens verweerder maakt de rechtsvorm daar uiteraard deel van uit. Het is verweerder daardoor niet mogelijk de geldige identiteit van opposant vast te stellen of te zien of hij over geldige merkrechten beschikt.

19. De wordelementen van het betwiste teken maken volgens verweerder visueel een andere indruk dan het ingeroepen recht, aangezien deze woorden gespeld zijn in kleine letters, in een in het oog springende kleur, met accenten op de klinkers en de combinatie "sh". Bovendien bestaat dit teken uit twee woorden en is opposant er ten onrechte van uitgegaan dat het element "breda" beschrijvend is. Uit de jurisprudentie leest verweerder immers dat het eventueel zwak onderscheidend vermogen van

een wordelement slechts in aanmerking dient te worden genomen bij de beoordeling van het verwarringsgevaar, en niet reeds bij de beoordeling van de overeenstemming.

20. Bovendien zou anders ook het element “màrshé” buiten beschouwing moeten worden gelaten, zo stelt verweerder, aangezien dit woord Papiaments is voor “markt” en dus beschrijvend voor de betrokken diensten. Verweerder voegt hier nog aan toe dat zijn doelgroep op de hoogte is van dit Papiamentowoord, aangezien hij dit multiculturele aspect actief uitdraagt.

21. Volgens verweerder wordt het afwijkend visueel beeld nog gecompleteerd door de overige sterk in het oog springende figuratieve elementen van het betwiste teken, namelijk de gestileerde letter M, de halo van stippen van divers formaat en de opvallende kleurencombinatie, die alle ontbreken in het betwiste teken. Deze sterk onderscheidende elementen compenseren de geringe overeenstemming van een (zwak) wordelement ruimschoots, aldus verweerder, die derhalve meent dat de tekens visueel niet overeenstemmen.

22. Auditief vindt verweerder de tekens evenmin overeenstemmend. Immers, het ingeroepen recht zal worden uitgesproken als [marsj] en niet als “marché”. Bovendien bevat het betwiste teken nog de toevoeging “breda”, die eveneens een rol speelt bij de auditieve indruk van het teken, aldus verweerder.

23. Verweerder sluit zich aan bij de visie van opposant omtrent het ontbreken van begripsmatige overeenstemming tussen de tekens. Immers, zoals opposant aangeeft, betekent het ingeroepen recht (onder andere) “traprede”, terwijl het betwiste teken als gezegd staat voor “markt”.

24. Met betrekking tot het onderscheidend vermogen van het ingeroepen recht, merkt verweerder op dat hij op de website van opposant heeft vastgesteld dat deze zijn merk in de praktijk gebruikt als “Marché”, een aanduiding die uiteraard volledig beschrijvend is voor restauratiediensten, zo meent verweerder.

25. Ten slotte meent verweerder dat het bestaan van soortgelijkheid tussen de diensten niet kan leiden tot verwarringsgevaar, aangezien het in de horeca zeer veelvuldig voorkomt dat verschillende aanbieders overeenstemmende beschrijvende aanduidingen gebruiken, zoals bijvoorbeeld “grill, buffet of brasserie”. Het publiek is daaraan gewend en zal aldus de tekens niet snel met elkaar verwarren, aldus nog verweerder.

26. Op grond van het bovenstaande verzoekt verweerder het Bureau de oppositie in haar geheel af te wijzen en opposant te veroordelen in de kosten.

III. BESLISSING

A.1. Verwarringsgevaar

27. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

28. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: “Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan.”

29. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: “Richtlijn”) dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de diensten

30. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren en diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren en diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

31. Bij de vergelijking van de diensten van het ingeroepen recht en de diensten waartegen de oppositie is gericht, worden de diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

32. De te vergelijken waren en diensten zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie ingesteld tegen:
Classe 39 Distribution de repas et de boissons prêts à consommer pour consommation immédiate. <i>Levering van kant en klare maaltijden en dranken.</i>	
Classe 43 Restauration (alimentation), bars à cocktails, bars à vin, brasseries, cafés et services de restauration à l'emporter, services hôteliers, services de restauration et services de cantines, hébergement temporaire d'hôtes en particulier dans des hôtels; hôtels, restaurants et équipements pour cantines, services de traiteurs; location de salles de réunions, exploitation de lieux d'hébergement ou de restauration ainsi que de terrains de camping, exploitation de cuisines	Klasse 43 Restauratie (het verstrekken van voedsel en dranken); tijdelijke huisvesting.

<p>de grande capacité, location de conteneurs, de vaisselle et d'ustensiles de cuisine ainsi que location d'équipements pour les hôtels ou la restauration à l'emporter.</p> <p><i>Restauratie (voeding), cocktailbars, wijnbars, café-restaurants, cafés en afhaalrestaurants, hoteldiensten, restaurantdiensten en diensten van kantines, tijdelijke huisvesting van gasten, met name in hotels; hotels, restaurants en uitrusting voor kantines, traiteurdiensten; verhuur van vergaderzalen, exploitatie van herbergen, restaurants en campings, exploitatie van grootkeukens, verhuur van containers, van vaatwerk en keukengerei en van uitrustingen voor hotels en afhaalrestaurants.</i></p>	
<p><i>NB: De oorspronkelijke taal van de waren- en dienstenlijst van deze inschrijving is niet het Nederlands. De Nederlandse vertaling is uitsluitend ten behoeve van de leesbaarheid van deze beslissing toegevoegd.</i></p>	

33. Alle diensten van het betwiste teken komen *expressis verbis* voor onder de diensten van het ingeroepen recht en zijn bijgevolg identiek daaraan.

Vergelijking van de tekens

34. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

35. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

36. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

37. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
MARCHE	

Visuele vergelijking

38. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk, bestaande uit één woord van zes letters. Het betwiste teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk, bestaande uit twee woorden van respectievelijk zes en vijf letters in het lichtblauw. Boven deze woordelementen bevinden zich in min of meer concentrische kringen een groot aantal oranje stippen van verschillende grootte. In het midden van deze kringen staat de letter M, gevormd door witte stippen en een lichtblauwe rand.

39. Volgens vaste rechtspraak zal het publiek over het algemeen het beschrijvende bestanddeel van een samengesteld merk niet als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit merk gewekte totaalindruk ervaren (GEU, Budmen, T-129/01, 3 juli 2003). Het element “breda” is een geografische aanduiding die kan dienen ter aanduiding van de plaats van herkomst of van bestemming van de betrokken diensten en is daarvoor bijgevolg niet onderscheidend. Dat dit niet reeds zou mogen worden vastgesteld bij de beoordeling van de overeenstemming (zie punt 19), strookt niet met de door verweerder bedoelde jurisprudentie, zoals blijkt uit het volgende citaat: “Het is juist dat het onderscheidend vermogen van een element van een samengesteld merk al in de fase van beoordeling van de overeenstemming van de tekens moet worden onderzocht teneinde de eventuele dominerende bestanddelen van het teken vast te stellen, maar de mate van onderscheidend vermogen van het oudere merk is een van de elementen die in aanmerking moeten worden genomen in het kader van de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De eventueel zwakke mate van onderscheidend vermogen van de oudere merken dient dus niet in aanmerking te worden genomen in de fase van beoordeling van de overeenstemming van de tekens” (GEU, Golden Eagle, T-5/08 tot en met T7/08, 25 maart 2010).

40. Als dominante (woord)element van het betwiste teken geldt dus het element “màrshé”. De consument zal in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004). In casu zijn de drie eerste letters van het dominante element van het betwiste teken identiek aan deze van het ingeroepen recht, althans op het accent boven de letter A van het teken na. Verder zijn ook de laatste twee letters identiek, zodat uiteindelijk alleen de middelste letter verschillend is. Uiteraard zijn er ook een aantal verschillen aan te wijzen, zoals de accenten boven de klinkers, een tweede (beschrijvende) woordelement en de figuratieve elementen. Deze kunnen echter de totaalindruk van een zekere visuele overeenstemming niet geheel opheffen.

41. Merk en teken stemmen visueel in zekere mate overeen.

Auditieve vergelijking

42. Het ingeroepen recht kan worden uitgesproken als “marche” of als “marché”. Het accent op de letter E ontbreekt weliswaar, maar in combinatie met hoofdletters worden accenten niet steeds gebruikt. Zo stelde het Gerecht van de Europese Unie in de zaak VITALITE (T-24/00, 31 januari 2001): “In casu moet in de eerste plaats worden opgemerkt, dat er in het Frans geen grammaticale of typografische regel bestaat die accentuering van hoofdletters voorschrijft. Vele schrijvers betreuren dat een dergelijke accentuering niet gebruikelijk is (bijvoorbeeld Jouette A., *Dictionnaire d'orthographe et d'expression écrite*, Le Robert, Parijs, 1993, blz. 404)”.

43. Het beeldelement van het betwiste teken leent zich niet voor auditieve weergave, en het Bureau acht het twijfelachtig of de afzonderlijke letter M door de consument in de uitspraak zal worden betrokken, aangezien zij enigszins geïsoleerd staat en kan worden opgevat als een opschrift (in die zin GEU, Green by Missako, T-162/08, 11 november 2009). Anders ligt dit met het, hoewel beschrijvende, element “breda”, aangezien dit op hetzelfde niveau is geplaatst en onmiddellijk op het dominante bestanddeel volgt.

44. Volgens verweerder wordt het ingeroepen recht uitgesproken als [marsj] en niet als [marché] (zie punt 22), maar het Bureau wijst erop dat dit slechts één van de hierboven geschetste uitspraakmogelijkheden is. Indien men opteert voor de laatste, dan zijn merk en teken fonetisch identiek, maar ook de eerste uitspraakmogelijkheid acht het Bureau nog sterk gelijkend. In beide gevallen wordt de sterke overeenstemming enigszins afgezwakt door het element “breda”, aangezien het teken hierdoor dubbel zo lang wordt en de klemtoon helemaal naar het einde verschuift.

45. Merk en teken zijn auditief overeenstemmend.

Begripsmatige vergelijking

46. Het ingeroepen recht heeft verscheidene betekenissen, mede afhankelijk van het al dan niet geaccentueerd zijn van de laatste letter. Van Dale Groot Woordenboek Frans Nederlands geeft de volgende betekenissen voor *marche*: (het) lopen, manier van lopen, gang, verloop, trede, mars, (voet)spoor, trapper en voor *marché*: markt, contract. Ten minste enkele van deze betekenissen zullen bekend zijn bij het in aanmerking komend publiek, in ieder geval bij het Franstalige deel daarvan.

47. “Màrshé” staat volgens verweerder in het Papiaments voor “markt”. Aangezien het doelpubliek van verweerder deze betekenis begrijpt (zie punt 20), hebben de tekens voor ten minste een deel van het in aanmerking komend publiek dezelfde betekenis. Er zij in dit verband aan herinnerd dat gevaar voor verwarring bij een deel van het publiek voldoende is (zie in die zin GEU, Hai/Shark, T-33/03, 9 maart 2005). Het element “breda”, hoewel met een kleine letter geschreven, heeft uiteraard betrekking op de stad met die naam en heeft alleen in toponymisch opzicht een betekenis (“verbreding van de rivier Aa”), maar die zal het overgrote deel van de Beneluxconsumenten ontgaan.

48. Merk en teken zijn voor ten minste een deel van het in aanmerking komend publiek begripsmatig overeenstemmend.

Conclusie

49. Merk en teken stemmen visueel in zekere mate overeen, auditief zijn zij overeenstemmend en begripsmatig zijn zij voor minstens een deel van het relevante publiek overeenstemmend.

A.2. Globale beoordeling

50. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort-)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

51. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naargelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd, reeds geciteerd). In het voorliggende geval behoren de betrokken diensten tot het regelmatig terugkerend bestedingspatroon van de doorsnee consument, zodat het gemiddeld aandachtsniveau bij het in aanmerking komend publiek normaal mag worden geacht.

52. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd, beide reeds aangehaald). In casu zijn alle diensten van het betwiste teken identiek aan deze van het ingeroepen recht.

53. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd, alle reeds geciteerd). Verweerder meent dat het ingeroepen recht volledig beschrijvend is voor restauratiediensten (zie punt 24), maar geeft daarmee naar het oordeel van het Bureau een wel zeer specifieke conceptuele interpretatie aan dit merk. Bovendien zij erop gewezen dat het onderscheidend vermogen slechts één van de elementen is die een rol spelen bij de beoordeling van het verwarringsgevaar. Zelfs in het geval van een ouder merk met een zwak onderscheidend vermogen kan daarvan sprake zijn, in het bijzonder wegens overeenstemming van de tekens en soortgelijkheid van de waren of diensten (zie in die zin arrest GEU, FLEXI AIR, T-112/03, 16 maart 2005).

54. Merk en teken stemmen visueel in zekere mate overeen, auditief zijn zij overeenstemmend en begripsmatig stemmen zij overeen voor minstens een deel van het in aanmerking komend publiek. De betrokken diensten zijn identiek. Op basis van al deze factoren, en gelet op hun onderlinge samenhang, is het Bureau van oordeel dat het in aanmerking komend publiek kan menen dat de diensten afkomstig zijn van dezelfde of van een economisch verbonden onderneming.

B. Overige factoren

55. Met betrekking tot de door verweerder gerekwireerde niet-ontvankelijkheid van de oppositie (zie punt 18), merkt het Bureau vooreerst op dat het vermelden van de rechtsvorm van opposant geen

ontvankelijkheidsvereiste is: regel 1.16, lid 1, sub a UR spreekt van “de naam van opposant”. Dat daaronder, anders dan verweerder meent, niet mede de rechtsvorm wordt begrepen, blijkt uit regel 1.1, lid 1, sub a UR, waarin de rechtsvorm los van de naam wordt vermeld. Verder valt uit regel 1.18, lid 5 UR af te leiden dat de gegevens van opposant dienen overeen te stemmen met de geregistreerde gegevens. In casu was de oppositie gebaseerd op een internationale inschrijving en heeft het Bureau geverifieerd of en geconstateerd dat de gegevens van opposant overeenstemden met deze in het internationale register. Ten slotte faalt verweerders klacht, als zou hij door de vermeende omissie van de zijde van opposant niet bij machte zijn (geweest) diens geldige identiteit of merkrechten vast te stellen; dit kan (en kon) door eenvoudige (on-line) raadpleging van het desbetreffende (openbare) register.

56. Met het door verweerder geconstateerde feitelijke gebruik van het ingeroepen recht (zie punt 24) kan in het kader van deze oppositieprocedure geen rekening worden gehouden, aangezien de vergelijking van de tekens in casu uitsluitend plaatsvindt op basis van de registergegevens.

57. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling tot betaling van de gemaakte kosten ten behoeve van de andere partij. Enkel is voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de oppositietaks, indien de oppositie volledig wordt toegewezen (of afgewezen).

C. Conclusie

58. Het Bureau is van oordeel dat er sprake is van gevaar voor verwarring.

IV. BESLUIT

59. De oppositie met nummer 2004862 wordt toegewezen.

60. Benelux depot 1192395 wordt niet ingeschreven.

61. De verweerder is 1.000 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie geheel wordt toegewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 11 april 2013

Willy Neys

Pieter Veeze

Camille Janssen

(rapporteur)

Administratieve behandelaar:

Jeanette Scheerhoorn